

દાનિયેલનું પુસ્તક - ક્રમાંક પંચોતેર

પ્રવચનાત્મક સમાનતાઓ: યશાયાહના સંદેશથી આધુનિક યુગના પ્રકટીકરણો સુધી

Jeff Pippenger

2024-02-08

જ્યારે યશાયા બાસઠ નહીં પરંતુ પૈસઠ વર્ષોથી પ્રતિનિધિત સંદેશાને (અધ્યાય સાત, પદ આઠ) યરુશાલેમના દુષ્ટ આગેવાન સમક્ષ રજૂ કરે છે, ત્યારે તે ઇ.સ.પૂ. 742ના વર્ષમાં “ધોબીના ખેતર” પાસે અને “ઉપરના તળાવની નહેરના અંતે” કરે છે. ઇ.સ.પૂ. 742, 1863નું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, કારણ કે ઇસુ હંમેશાં શરૂઆત દ્વારા અંતને ચિત્રિત કરે છે. બદલામાં 1863નો બળવો યુનાઇટેડ સ્ટેટ્સમાંના રવિવાર કાનૂનનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, કારણ કે ઇસુ હંમેશાં કોઈ વસ્તુની શરૂઆત દ્વારા તેની અંતિમ અવસ્થાને ચિત્રિત કરે છે. 1863 કાનૂની રીતે નોંધાયેલી લાઓદિકેયન એડવેન્ટિસ્ટ ચર્ચની શરૂઆત હતી, અને તે ચર્ચ રવિવાર કાનૂનના “મહાન ભૂકંપ” સમયે ઉજ્જડ છોડી દેવામાં આવે છે. જે સંસ્થા કાનૂની રીતે રાજ્ય દ્વારા શાસિત છે (અને તેની વિપરીત રીતે ચર્ચ રાજ્યને નિયંત્રિત કરતી નથી), તે જ સંસ્થા એ સમયે સાતમા દિવસના શબ્દાથને કેવી રીતે જાળવી રાખી શકે, જ્યારે એ જ સરકાર કાનૂની રીતે સાતમા દિવસે ઉપાસના કરવાનું નિષિદ્ધ કરી રહી હોય?

ખ્રિસ્તની સેવાના આરંભે અને અંતે તેમણે મંદિરસ્થાનને શુદ્ધ કર્યું હતું. મંદિરની પ્રથમ શુદ્ધિકરણ વખતે ખ્રિસ્તે દર્શાવ્યું હતું કે આગેવાનો એ “તેમના પિતાનું ઘર” યોરોની ગુફા બનાવી દીધું હતું; પરંતુ મંદિરની અંતિમ શુદ્ધિકરણમાં તેમણે દર્શાવ્યું કે “તેમનું ઘર” તેમના માટે ઉજ્જડ છોડી દેવામાં આવ્યું હતું. પ્રાચીન ઇઝરાયેલ આધુનિક ઇઝરાયેલનું દૃષ્ટાંત આપે છે. તેમણે એડવેન્ટિઝમના આરંભમાં મિલરાઇટ મંદિર સ્થાપિત કર્યું અને તેને શુદ્ધ કર્યું; પરંતુ અંતિમ શુદ્ધિકરણમાં, એટલે કે એક લાખ ચુંબાલીસ હજારના શુદ્ધિકરણમાં, લાઓદિકેયન એડવેન્ટિઝમ તેમના મુખમાંથી ઉગાળી નાખવામાં આવે છે, અને ત્યારબાદ “તેમનું ઘર” ઉજ્જડ છોડી દેવામાં આવે છે.

યશાયા ધોબીના ખેતર પાસે છે, જ્યારે તે રાજા આહાઝનો સામનો કરે છે. ધોબીનું ખેતર તે શુદ્ધિકરણનું પ્રતીક છે, જે કરારના દૂત દ્વારા સિદ્ધ થાય છે—જે અયાનક પોતાના મંદિરમાં આવે છે અને લેવીના પુત્રોને “ધોબીના સાબુ” દ્વારા જેવી રીતે શુદ્ધ કરે છે. આ શુદ્ધિકરણ એડવેન્ટિઝમના આરંભે સિદ્ધ થયું હતું, અને અંતે ફરી એકવાર સિદ્ધ થાય છે.

જો, હું મારા દૂતને મોકલીશ, અને તે મારા આગળ માર્ગ તૈયાર કરશે; અને જે પ્રભુને તમે શોધો છો, તે અયાનક પોતાના મંદિરમાં આવશે; અર્થાત્ વચનના દૂતને, જેણે તમે આનંદ માનો છો—જો, તે આવશે, સેનાઓના યહોવા એવું કહે છે. પરંતુ તેના આગમનનો દિવસ કોણ સહન કરી શકશે? અને જ્યારે તે પ્રગટ થશે ત્યારે કોણ ઊભો રહી શકશે? કારણ કે તે ધાતુ શુદ્ધ કરનારની અગ્નિ સમાન છે, અને ધોબીની સાબુ સમાન છે. અને તે ચાંદી શુદ્ધ અને પવિત્ર કરનારની જેમ બેસશે; અને તે લેવીના પુત્રોને શુદ્ધ કરશે, અને તેમને સોનું તથા ચાંદીની જેમ નિર્મળ કરશે, જેથી તેઓ યહોવાને ધર્મિકતામાં અર્પણ યઢાવે. ત્યારબાદ યહૂદા અને યરુશાલેમનું અર્પણ યહોવાને પ્રિય લાગશે, જેમ પ્રાચીન દિવસોમાં લાગતું હતું, અને જેમ પહેલાંના વર્ષોમાં હતું. માલાખી 3:1-4.

યશાયા આહાઝને મળે છે, પોતાના પુત્ર ના સંકેત સાથે, જેના નામમાં આ પ્ર તીક સમાયેલું છે કે અંતિમ દિવસોમાં “એક અવશેષ પાછો ફરશે.” અવશેષ એ તેઓ છે જે “પાછા ફરે” છે. યશાયા દુષ્ટ રાજા આહાઝને મંદિરમાં શુદ્ધ કરણના ઇતિહાસ દરમિયાન મળે છે, જે મિલરાઇટ ઇતિહાસમાં 1844માં આરંભ થો હતો અને 1863માં આજ્ઞા ભંગને કારણે તેનું સમાપન થયું. અંતિમ દિવસોમાં આ શુદ્ધ કરણ એક લાખ ચુંબાલીસ હજારના મુદ્રીકરણના ઇતિહાસ તરીકે પ્ર ગટ થાય છે. જો મિલરાઇટોએ 1844 પછી આવેલી દેવની

આરંભિક પ્રભુ યવસ્થાને અનુસર્યું હોત, તો તેઓ કાર્ય પૂર્ણ કરી શક્ય હોત.

“જો એક્વેન્ટિસ્ટોએ 1844ની મહાન નિરાશા પછી પોતાની શ્રદ્ધાને મક્કમપણે જાળવી રાખી હોત અને દેવની પ્રકાશમાન પ્રભુવૃત્તિમાં એકતાપૂર્વક આગળ વધ્યા હોત, ત્રીજા દેવદૂતનો સંદેશ સ્વીકારી તેને પવિત્ર આત્માની શક્તિમાં વિશ્વને પ્રગટ કર્યો હોત, તો તેઓ દેવનું ઉદ્ધાર જોયું હોત; પ્રભુએ તેમના પ્રયત્નો સાથે અતિશય શક્તિપૂર્વક કાર્ય કર્યું હોત; કાર્ય પૂર્ણ થઈ ગયું હોત; અને ખ્રિસ્ત આ પહેલા જ પોતાના લોકોને તેમનું પ્રતિફળ આપવા સ્વીકારવા આવી ગયા હોત. પરંતુ જે શંકા અને અનિશ્ચિતતાનો સમય નિરાશા પછી આવ્યો, તેમાં એક્વેન્ટ વિશ્વાસીઓમાંથી ઘણાંએ પોતાની શ્રદ્ધા છોડી દીધી.... આ રીતે કાર્ય અવરોધિત થયું, અને વિશ્વ અંધકારમાં છોડી દેવામાં આવ્યું. જો સમગ્ર એક્વેન્ટિસ્ટ સમુદાય દેવની આજ્ઞાઓ અને ઈસુના વિશ્વાસ પર એકતામાં બંધાયો હોત, તો આપણો ઇતિહાસ કેટલો વ્યાપક રીતે ભિન્ન રહ્યો હોત!” Evangelism, 695.

“દેવના ખુલતા જતાં પ્રબંધીય માર્ગદર્શનને એકતા સાથે અનુસરવામાં” થયેલી નિષ્ફળતાએ તેમને 1856 સુધીમાં લાઓદિકેયાની સ્થિતિમાં દોરી ગયા, અને ત્યારબાદ 1863નું બળવો એ અરણ્યમાં ભટકણીની શરૂઆતને ચિહ્નિત કરતું હતું, જેનું દૃષ્ટાંત પ્રાચીન ઇઝરાયેલ દ્વારા આપવામાં આવ્યું હતું, જ્યારે તેઓ પોતાની દસમી અને અંતિમ કસોટીમાં નિષ્ફળ ગયા, અને ત્યારબાદ આવતા ચાલીસ વર્ષ દરમિયાન અરણ્યમાં મરી જવા માટે દોષિત ઠરાવવામાં આવ્યા.

યશાયાહનો પુત્ર આ વચન પ્રદાન કરે છે કે અંતિમ દિવસોના અંતિમ મંદિર-શુદ્ધિકરણ સમયે “એક અવશેષ પાછો ફરશે.” તેમના આ “પાછા ફરવા”નું દૃષ્ટાંત યિરમિયાહ દ્વારા દર્શાવવામાં આવે છે, જેને આ વચન અપાયું હતું કે જો તે “પાછો ફરશે,” તો તે દેવનો ચોકીદાર બનશે. એક લાખ ચુંમાલીસ હજાર તેઓ છે, જેઓ નિરાશામાંથી પાછા ફર્યા છે.

જે એક લાખ ચુંમાલીસ હજાર છે તેમણે નિરાશાનો અનુભવ કર્યો છે અને તેમના પ્રભુની રાહ જોઈ છે. મિલરાઇટ ઇતિહાસમાં તેઓ બુદ્ધિશાળી કન્યાઓ દ્વારા પ્રતીકરૂપે દર્શાવવામાં આવ્યા છે, અને શરૂઆત તથા અંતની બન્ને ઇતિહાસોમાં મધ્યરાત્રિની પોકારના સમયમાં પવિત્ર આત્માના વહેંચણ દરમિયાન બે લોકડીઓ જોડાઈને એક જાતિ બને છે.

દુષ્ટ રાજા આહાઝ યુદ્ધાહના એવા નેતૃત્વનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જેણે સંદેશો સાંભળ્યો હશે, પરંતુ જે યશાયાહ દ્વારા રજૂ કરાયેલા સંદેશાને નકારે છે; અને એવું કરતાં તેઓ “હોકર ખાશે, અને પડી જશે, અને તૂટી પડશે, અને ફંદામાં ફસાશે, અને પકડાઈ જશે.” તેઓ એવા છે, જેઓ “પરિચિત આત્માઓ ધરાવનારાઓને, અને ચીંચી બોલતા તથા બબડતા જાદૂગરોને શોધે છે,” જે આધ્યાત્મિકવાદના તે અનુભવનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જેના વશ તેઓ 2 થેસ્સલોનિકીઓને વર્ણવાયેલા પ્રબળ ભ્રમને સ્વીકારતાં થાય છે. ઇ.સ.પૂ. 742માં યશાયાહના સંદેશાનો આહાઝ દ્વારા કરાયેલ ઇનકાર, 1863 સાથે સુસંગત થાય છે, જ્યારે મિલરના સંદેશાને નકારવામાં આવ્યો હતો. યશાયાહ મિલરનું પ્રતીકરૂપ છે, અને યશાયાહ તથા મિલર બંનેનો સંદેશ “સાત કાળ” પર આધારિત હતો, જેનું આંકર-બિંદુ યશાયાહ અધ્યાય સાતની આઠમી આયતમાં મળે છે. મિલરનો પુત્ર (યશાયાહનો પુત્ર) એલિયાહની તે યજ્ઞવળનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જે અંતિમ દિવસોમાં આવે છે.

આહાઝે કરેલા તેના અસ્વીકારને કારણે તેની વિરુદ્ધ ઉચ્ચારાયેલ ઘોષણામાં ઉત્તર દેશના રાજા દ્વારા વિજયિત થવાની આગાહીનો સમાવેશ થતો હતો; જે અંતિમ દિવસોમાં આધુનિક રોમના ત્રિવિધ સંઘરૂપે પ્રગટ થાય છે અને જેના પર પાપાશાહી શાસન કરે છે.

પછી યહોવાહે ફરી મને કહ્યું : “કારણ કે આ પ્રજા એ શાંતિથી વહેતા શિલોઆહના જળોને અસ્વીકાર કર્યા છે, અને રેઝીન તથા રમલ યાહના પુત્ર માં આનંદ માને છે; તેથી હવે, જો, પ્રભુ તેમના પર નદીના જળો—પ્રબળ અને અતિશય—અશ શૂરના રાજા ને અને તેની સર્વ મહિમાને યદાવી લાવે છે; અને તે

પોતાની બધી નાળાઓ ઉપરથી યડી આવશે અને પોતાના બધાં કાંઠાઓને વટાવી જશે; અને તે યહૂદા મધ્યેથી પસાર થશે; તે ઊફાન મારે અને વહી જશે; તે ગળા સુધી પહોંચી જશે; અને તેની પાંખોના પ્રસરણથી, હે ઇમ્ માનુએલ, તારા દેશની સંપૂર્ણ પહોળાઈ છવાઈ જશે.” યશાયા 8:5-8.

યશાયાહ દુષ્ટ રાજા આહાઝને ઉપરના તળાવની નહેરના અંતે મળ્યો; અને બાઇબલના ઇતિહાસકારો તથા પુરાતત્ત્વવિદોમાં આ બાબતે અનિશ્ચિતતા હોવા છતાં કે ઉપરનું તળાવ ખ્રિસ્તના સમયમાં સિલોઆમના તળાવ જેવું જ હતું કે નહીં, યશાયાહની ભવિષ્યવાણીનો સંદર્ભ સર્વ શંકા દૂર કરી દે છે; કારણ કે યશાયાહ દર્શાવે છે કે ઉત્તરનો રાજા આહાઝ પર યહી આવવાનો હતો, કારણ કે તેણે શાંતિથી વહેતા શિલોઆહના જળને અસ્વીકાર કર્યો હતો. “શિલોઆહ” એ જૂના કરારમાં જે નામ છે, તે જ નવા કરારમાં “સિલોઆમ” તરીકે આવેલું છે.

શિલોઆમના ફૂંડ પાસે જ ઇસુએ અંધ મનુષ્યને આરોગ્ય આપ્યું હતું, અને દુષ્ટ રાજા આહાઝ અંધ લાઓડિસીયન નેતૃત્વનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે—બંને 1863 માં પણ, અને જલદી આવનારા રવિવાર કાયદાના સમયમાં પણ—જે આરોગ્ય પામવાનું અસ્વીકાર કરે છે. “શિલોઆહ” અને “શિલોઆમ” બંનેનો અર્થ “મોકલાયેલ” એવો થાય છે, અને પિતાથી પુત્રને એક સંદેશ મોકલવામાં આવ્યો, ત્યારબાદ તેણે તે ગેબ્રિયેલ અને પવિત્ર દૂતોને આપ્યો જેથી તેઓ તેને યશાયા સુધી પહોંચાડે; અને યશાયાએ સ્વર્ગમાંથી “મોકલાયેલો” તે સંદેશ એક અંધ લાઓડિસીયન નેતા સુધી પહોંચાડ્યો.

ઉપરના ફુંડમાંથી નીકળતી નાળી, જ્યાં યશાયાહે સંદેશ રજૂ કર્યો હતો, તે તે સ્થાનનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે જ્યાં પવિત્ર આત્માનો વરસાદ દેવના લોકો સુધી પહોંચાડવામાં આવે છે; જેમ કે ઝખરિયાહના દર્શનમાં દર્શાવાયેલ સુવર્ણ નળીઓ અથવા યાફૂબના સ્વપ્નની સીડી પણ તે જ બાબતનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે.

“જે દેવએ આપણા માટે તૈયાર કર્યું છે, તેનું પ્રતિનિધિત્વ ઝખર્યા, અધ્યાય 3 અને 4, તેમજ 4:12-14 માં કરવામાં આવ્યું છે: ‘અને મેં ફરી ઉત્તર આપીને તેને કહ્યું, આ બે જૈતૂનની ડાળીઓ શું છે, જે બે સુવર્ણ નળીઓ દ્વારા પોતામાંથી સુવર્ણ તેલ ખાલી કરે છે? અને તેણે મને ઉત્તર આપી કહ્યું, શું તને ખબર નથી કે આ શું છે? અને મેં કહ્યું, ના, મારા સ્વામી. ત્યારે તેણે કહ્યું, આ બે અભિષિક્તજનો છે, જે સમગ્ર પૃથ્વીના પ્રભુની પાસે ઊભા રહે છે.”

“પ્રભુ સાધનોમાં પરિપૂર્ણ છે. તેમની પાસે કોઈ પણ સુવિધાનો અભાવ નથી. આપણાં વિશ્વાસના અભાવને કારણે, આપણી પૃથ્વીગત વૃત્તિને કારણે, આપણી હલકી વાણીના કારણે, આપણી અવિશ્વાસિતાને કારણે—જે આપણી વાતચીતમાં પ્રગટ થાય છે—અમારા આસપાસ અંધકારમય છાયાઓ એકત્ર થાય છે. ખ્રિસ્ત વાણીમાં કે ચરિત્રમાં તે સર્વથા મનોહર અને દસ હજારમાં શ્રેષ્ઠ એવા સ્વરૂપે પ્રગટ થતા નથી. જ્યારે આત્મા પોતાને વ્યર્થતા તરફ ઊંચો ઉપાડવામાં સંતોષ માને છે, ત્યારે પ્રભુનો આત્મા તેના માટે બહુ ઓછું કરી શકે છે. આપણી દૂરદર્શનહીન દૃષ્ટિ છાયાને તો જુએ છે, પરંતુ તેનાથી પરની મહિમાને જોઈ શકતી નથી. દૂતો ચાર પવનોને અટકાવી રાખી રહ્યા છે, જેનું પ્રતિનિધિત્વ એક કોધિત ઘોડા દ્વારા કરવામાં આવ્યું છે, જે બંધન તોડી છૂટો પડી સમગ્ર પૃથ્વીના મુખ પર દોડી જવા, અને પોતાના માર્ગમાં વિનાશ અને મૃત્યુ વહન કરવા તત્પર છે.”

“શું આપણે અનંત જગતની સીમા પર જ નિદ્રામાં રહીએ? શું આપણે મંદ, શીતળ અને મૃત સમાન રહીએ? અરે, કેટલું સારું હોત જો અમારી ચર્ચામાં દેવનો આત્મા અને શ્વાસ તેમના લોકોમાં ફૂંકવામાં આવે, જેથી તેઓ પોતાના પગ પર ઊભા થાય અને જીવંત બને. અમારે જોવું જરૂરી છે કે માર્ગ સાંકડો છે, અને દ્વાર પણ સંકુચિત છે. પરંતુ જ્યારે અમે તે સંકુચિત દ્વારમાંથી પસાર થીએ છીએ, ત્યારે તેની વિશાળતા અપરિમિત છે.” Manuscript Releases, volume 20, 216, 217.

“સુવર્ણ તેલ” એ દેવના આત્મના સંદેશાઓ છે, જે ઉપરના ફુંડમાંથી નાળ દ્વારા નીચે આવે છે; તે બે સુવર્ણ નળીઓ છે, જે બાઇબલ અને ભાવિદર્શનના આત્મના બે સાક્ષી છે, અથવા જૂનો અને નવો કરાર, અથવા

c યવસ્ થા અને પ્ર બોધકો, અથવા મૂસા અને એલિયાહ.

“સમસ્ત પૃથ્વીના પ્રભુની બાજુએ ઉભેલા અભિષિક્તજનોને, આવરણ આપતા કરુણ તરીકે જે સ્થાન એક સમયે શૈતાનને આપવામાં આવ્યું હતું, તે જ સ્થાન પ્રાપ્ત છે. પોતાના સિંહાસનને ઘેરી રહેલા પવિત્ર પ્રાણીઓ દ્વારા પ્રભુ પૃથ્વીના નિવાસીઓ સાથે અવિરત સંવાદ જાળવી રાખે છે. સુવર્ણ તેલ તે કૃપાનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જેના દ્વારા દેવ વિશ્વાસીઓના દીવાઓમાં સતત પુરવઠો જાળવી રાખે છે, જેથી તેઓ ટમટમાવીને બુઝાઈ ન જાય. જો આ પવિત્ર તેલ દેવના આત્માના સંદેશાઓમાં સ્વર્ગમાંથી ઢોળવામાં આવતું ન હોત, તો દુષ્ટતાની શક્તિઓ મનુષ્યો પર સંપૂર્ણ નિયંત્રણ સ્થાપિત કરી લેત.”

જ્યારે આપણે ઈશ્વર આપણને મોકલે છે તે સંદેશાઓને સ્વીકારતા નથી, ત્યારે ઈશ્વરનું અપમાન થાય છે. આ રીતે અમે તે સુવર્ણ તેલનો ઇનકાર કરીએ છીએ, જે તે અમારી આત્માઓમાં રેડવા ઇચ્છે છે, જેથી અંધકારમાં રહેલાઓ સુધી તેનું સંચાર થઈ શકે. જ્યારે આ હાકલ આવશે, ‘જોવો, દુલ્હો આવે છે; તેને મળવા બહાર નીકળો,’ ત્યારે જેઓએ પવિત્ર તેલ પ્રાપ્ત કર્યું નથી, જેઓએ પોતાના હૃદયોમાં ખ્રિસ્તની કૃપાને પોષી નથી, તેઓ મૂર્ખ કન્યાઓની જેમ જાણશે કે તેઓ પોતાના પ્રભુને મળવા તૈયાર નથી. તેઓમાં પોતે જ તે તેલ પ્રાપ્ત કરવાની શક્તિ નથી, અને તેમનું જીવન વિક્ષણ થઈ જાય છે. પરંતુ જો ઈશ્વરના પવિત્ર આત્માની વિનંતી કરવામાં આવે, જો આપણે મૂસાની જેમ વિનવીએ, ‘મને તારી મહિમા દેખાડ,’ તો ઈશ્વરનો પ્રેમ અમારા હૃદયોમાં ઢાળી દેવાશે. સુવર્ણ નળીઓ દ્વારા તે સુવર્ણ તેલ આપણામાં પહોંચાડવામાં આવશે. ‘સૈન્યથી નહિ, શક્તિથી નહિ, પણ મારા આત્માથી, સૈન્યોના યહોવા કહે છે.’ ધર્મસૂર્યના તેજસ્વી કિરણોને સ્વીકારીને, ઈશ્વરના સંતાનો જગતમાં દીવટીઓની જેમ પ્રકાશિત થાય છે.” Review and Herald, July 20, 1897.

આહાઝ જે સંદેશાનો ઇનકાર કરી રહ્યો હતો તે મધ્યરાત્રિની પોકારનો સંદેશ હતો, જે ખ્રિસ્તના દ્વિતીય આગમન સુધી પરાકાષ્ટાએ પહોંચ્યો હોત, જો લાઓદીકિયાના નેતૃત્વે 1856માં તેમને “મોકલાયેલ” લાઓદીકિયા માટેનો સંદેશ સ્વીકાર્યો હોત. ત્યારબાદ તે સંદેશ પ્રબળ પોકારમાં વિકસ્યો હોત, અને ઈશ્વરના લોકોએ કાર્ય પૂર્ણ કર્યું હોત અને શાંતિમાં રહ્યા હોત. પરંતુ તેના બદલે, તેઓ જે ઊલટીમાંથી છોડાવાયા હતા, તે જ ઊલટી તરફ પાછા ફરી ગયા.

યશાયા અને આહાઝને ધોબીના ખેતરની શુદ્ધિકરણ પ્રક્રિયામાં દર્શાવવામાં આવ્યા છે, જે મલાખી અધ્યાય ત્રણમાં વર્ણવાયેલા કરારના દૂત દ્વારા પૂર્ણ થાય છે. તેઓ પ્રતીકાત્મક રીતે ત્યાં સ્થિત છે જ્યાં ઝખરિયાના દર્શનમાં “તેલ” (એક સંદેશ) રેડવામાં આવી રહ્યું છે, અને અંતિમ દિવસોમાં આહાઝને યશાયાનો સંદેશ ત્રીજા હાથનો ઇસ્લામનો સંદેશ છે; તે સાત ગર્જનાઓના ગુપ્ત ઇતિહાસનો સંદેશ છે; તે આ સંદેશ છે કે આઠમો સાતમાંથી છે; તે દ્રાક્ષાવાડીનો સંદેશ છે; તે “સત્ય”નો સંદેશ છે; અને આ બધું યેશુ ખ્રિસ્તના પ્રકાશનના તત્વો છે, જે અંતિમ દિવસોમાં ધોબીના ખેતર દ્વારા દર્શાવવામાં આવેલું શુદ્ધિકરણ ઉત્પન્ન કરે છે.

તે “સાત સમય”નો સંદેશ પણ હતો અને છે, જે મિલરના મૂળ ખૂણાના પથ્થરમાંથી બદલાઈને મુખ્ય ખૂણાના પથ્થર સુધી પહોંચે છે; કારણ કે તે પ્રથમ સત્ય હતું, અને તેથી તે અંતિમ સત્ય હોવું જ જોઈએ. 1863 એ એવી શુદ્ધિકરણ પ્રક્રિયાનો સમાપન દર્શાવ્યો, જે 22 ઓક્ટોબર, 1844ના રોજ ત્રીજા દૂતના આગમનથી શરૂ થઈ હતી અને અંતે 1856માં “સાત સમય”ના પ્રકાશ સુધી પહોંચી હતી. 1844માં ત્રેવીસ સો વર્ષોના પ્રકાશે એવી શરૂઆતને ચિહ્નિત કરી હતી, જેનો અંત પચ્ચીસ સો વીસ વર્ષોથી ચિહ્નિત થયો. છતાં, પ્રારંભ અને અંત બંનેમાં લાઓદિકિયાની અંધતા, આ બે દર્શનોના પરસ્પર સંબંધને જોવાનો ઇનકાર કરે છે. 1863 એવી શુદ્ધિકરણ પ્રક્રિયાનો સમાપન દર્શાવે છે, જે કોઈ સંદેશ ખુલ્લો કરવામાં આવે ત્યારે હંમેશા થાય છે, અને ત્રીજા દૂતનો સંદેશ 22 ઓક્ટોબર, 1844ના રોજ ખુલ્લો કરવામાં આવ્યો હતો.

1844માં ઉઘાડવામાં આવેલ ત્રીજા દેવદૂતનો પ્રકાશ એકમાત્ર પ્રકાશ ન હતો; તે તે જ હતું જેને સિરુ 22 ૮ હાઇટ “ત્રીજા દેવદૂતનો આગળ વધતો પ્રકાશ” તરીકે સંબોધે છે. ત્રીજા દેવદૂતનો આ આગળ વધતો પ્રકાશ 1844માં શરૂ થયો હતો અને કૃપાકાળ પૂર્ણ થાય ત્યાં સુધી આગળ વધતો રહે છે; પરંતુ જ્યારે તે પ્રથમ આ ૮ થો હતો, અને જ્યારે તે અંતે પૂર્ણ થાય છે, ત્યારે ત્રીજા દેવદૂત માટે એક નિર્દિષ્ટ પરીક્ષણકાળ હોય છે. શરૂઆત અને અંતના તે પરીક્ષણકાળ દાનિયેલ દ્વારા “જ્ઞાનનો વધારો” તરીકે દર્શાવવામાં આવેલી એક પરીક્ષણ-પ્રક્રિયાનું પણ પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, અને તે જ ત્રીજા દેવદૂતનો આગળ વધતો પ્રકાશ છે.

આરંભનો પરીક્ષણ-પ્રક્રિયા 1844માં શરૂ થઈ, અને પ્રગતિશીલ પ્રકાશ જ્ઞાનમાં વધતો ગયો જ્યાં સુધી તે 1856માં તેના નિષ્કર્ષ સુધી પહોંચ્યો. પરીક્ષણ-સમયગાળાનો આરંભિક પ્રકાશ અને અંતિમ પ્રકાશ દાનિયેલ અધ્યાય આઠની તેરમી અને યૌદમી વચનોની બે દર્શનાઓ છે, જે એડવેન્ટિઝમના પાયો અને કેન્દ્રીય સ્તંભનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે.

પહેલા દૂતનો પરીક્ષણકાળ 11 ઓગસ્ટ, 1840ના રોજ શરૂ થયો અને 19 એપ્રિલ, 1844ના પ્રથમ નિરાશા સુધી ચાલ્યો. ત્યારબાદ બીજા દૂતનો પરીક્ષણકાળ શરૂ થયો અને 22 ઓક્ટોબર, 1844 સુધી ચાલુ રહ્યો. તે સમયે ત્રીજો દૂત આવ્યો, અને ત્રીજા દૂતનો પરીક્ષણકાળ 1863માં લાઓદિસીયન એડવેન્ટિઝમે ત્રીજા દૂતના પ્રકાશને નકારી કાઢ્યો ત્યાં સુધી ચાલુ રહ્યો.

મિલેરાઈટ એક્ઝેન્ટિઝમ માટે ત્રીજા દૂતની પરીક્ષાનો સમયકાળનો એક આરંભ અને એક અંત હતો, અને આરંભ તથા અંતે એક જ વસ્તુનું પ્રતિનિધિત્વ કરવું જોઈએ, કારણ કે ઇસુ હંમેશા કોઈ બાબતના અંતને તેની શરૂઆત દ્વારા દર્શાવે છે. ત્રીજા દૂતના પ્રગતિશીલ પ્રકાશનો આરંભ દાનિયેલના આઠમા અધ્યાયની યૌદમી કલમમાં દર્શાવેલ દેખાવના પ્રકાશથી (the “mareh” vision) થયો હતો. ત્રીજા દૂતના પ્રગતિશીલ પ્રકાશનો અંત તેરમી કલમમાં દર્શાવેલ પવિત્રસ્થાન અને સેનાના પગે દલિત થવાના પ્રકાશથી (the “chazon” vision) થયો હતો. આ બે દર્શનો ભવિષ્યવાણીરૂપે પરસ્પર ગૂંથાયેલા છે.

પછી તું સાતમા મહિનાના દસમા દિવસે જુબિલીના શંખનો નાદ કરાવજે; પ્રાયશ્ચિત્તના દિવસે તમે તમારા સર્વ દેશમાં શંખનો નાદ કરાવજો. લેવ્યવ્યવસ્થા 25:9.

પ્રાયશ્ચિત્તના દિવસે, જે 22 ઓક્ટોબર, 1844 હતો, ફૂંકવામાં આવવાની હતી તે તુરાઈ જુબિલીની તુરાઈ હતી, જે સાત વર્ષોના પવિત્ર ચક્રનું પ્રતીક છે, જે મળીને બે હજાર પાંચસો વીસ દિવસ થાય છે. પ્રભુનો ઉદ્દેશ પ્રાચીન ઇઝરાયેલને સીધા વચનના દેશમાં લઈ જવાનો હતો, પરંતુ તેમની બળવાખોરીએ તે થવા દીધું નહીં. પ્રભુનો ઉદ્દેશ આધુનિક ઇઝરાયેલને પણ સીધા વચનના દેશમાં લઈ જવાનો હતો, પરંતુ બળવાખોરીએ તે થવા દીધું નહીં. જો આધુનિક ઇઝરાયેલ ત્રીજા દૂતના આગળ વધતા પ્રકાશને આજ્ઞાકારી રહ્યું હોત, તો તેમણે જગતને ચેતવણી આપી હોત અને પ્રભુ સો વર્ષથી પણ વધુ સમય પહેલા પાછા આવી ગયા હોત.

એવું બનવા માટે પ્રભુએ મિલેરાઈટ્સ વચ્ચે એક પરિવર્તનકાર્ય કરવું આવશ્યક હતું, અને શાસ્ત્રોમાં તે પરિવર્તનને દેવનું રહસ્ય તરીકે ઓળખાવવામાં આવ્યું છે. જો એક્ઝેન્ટિઝમે ત્રીજા દૂતના પ્રગતિશીલ પ્રકાશને અનુસર્યું હોત, તો જુબિલીની તુરાઈ અંત સુધી સતત વાગતી રહી હોત, કારણ કે સાતમી તુરાઈ જે દિવસોમાં વાગે છે, તે દિવસોમાં દેવનું રહસ્ય પૂર્ણ થાય છે. પ્રકાશિત વાક્યના દસમો અધ્યાયમાં, તે તુરાઈ—જે જુબિલીની તુરાઈ છે, અને ત્રીજા હાયની તુરાઈ પણ છે—૨૨ ઓક્ટોબર, ૧૮૪૪ના દિવસે વાગવા લાગી.

અને જે દૂતને મેં સમુદ્ર ઉપર અને પૃથ્વી ઉપર ઊભેલો જોયો હતો, તેણે પોતાનો હાથ ૨ વર્ગ તરફ ઊંચો કર્યો, અને જે સદાકાળ સુધી જીવંત છે, જેણે ૨ વર્ગ અને તેમાંની વસ્તુઓ, અને પૃથ્વી અને તેમાંની

વસ્તુઓ, અને સમુદ્ર અને તેમાંની વસ્તુઓની સર્જના કરી છે, તેના નામે શપથ ખાધો કે હવે પછી સમય રહેશે નહીં; પરંતુ સાતમા દૂતના સ્વર્ણ દિવસોમાં, જ્યારે તે તુરાઈ ફૂંકવાનું શરૂ કરશે, ત્યારે દેવનું ગુહ્ય પૂર્ણ થશે, જેમ તેણે પોતાના સેવકો ભવિષ્યવક્તાઓને જાહેર કર્યું હતું. પ્રકટીકરણ 10:5-7.

૨૨ ઓક્ટોબર, ૧૮૪૪ના રોજ શરૂ થયેલી પરીક્ષાત્મક શુદ્ધિકરણની પ્રક્રિયા, જે ત્રીજા દૂતનો આગળ વધતો પ્રકાશ હતી, તે દાનિયેલ અધ્યાય આઠ, પદ ચૌદના પ્રકાશથી આરંભાઈ હતી, અને તેનો અંત દાનિયેલ અધ્યાય આઠ, પદ તેરના પ્રકાશથી થયો. તેનો આરંભ પદ ચૌદના ઉત્તરથી થયો હતો, અને તેનો અંત પદ તેરના પ્રશ્ન સાથે થયો.

તે ઓગણીસ વર્ષો ઉત્તર અને દક્ષિણ વચ્ચેના ગૃહયુદ્ધ દરમિયાન શાબ્દિક ચર્ચાના રાજા આહાજને યશાયાહના ચેતવણીભર્યા સંદેશાના આગમન દ્વારા પૂર્વરૂપિત કરવામાં આવ્યા હતા. તે ઓગણીસ વર્ષો ઉત્તરનો રાજા ઇઝરાયેલને બંધકાઈમાં લઈ ગયો ત્યારે પૂર્ણ થયા. તે ઓગણીસ વર્ષો 1844માં ત્રીજા દૂતના આગમનથી લઈને 1863ના બળવા સુધીનું પૂર્વરૂપ હતા. ત્રીજા દૂતનો પ્રગતિશીલ પ્રકાશ યશાયાહના સંદેશા દ્વારા પ્રતિનિધિત કરવામાં આવ્યો હતો.

તે આગળ વધતા પ્રકાશના અસ્વીકારથી મિલરાઈટ ચળવળનો અંત આવ્યો, અને તે પરીક્ષણકાળમાં ફિલાદેલ્ફિયન મિલરાઈટ ચળવળ લાઓદિકિયાની ચર્ચમાં પરિવર્તિત થઈ. ઈ.સ.પૂર્વે 742માં શરૂ થયેલા ઓગણીસ વર્ષો, અને 1844માં શરૂ થયેલા ઓગણીસ વર્ષો—બંને છેલ્લા દિવસોમાં પરીક્ષણ અને શુદ્ધિકરણની પ્રક્રિયાનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે; તે ત્રીજા દેવદૂતના આગળ વધતા પ્રકાશના અંતિમ પરીક્ષણકાળને સૂચવે છે.

તે અંતિમ પરીક્ષણપ્રક્રિયામાં ઈશ્વરનું રહસ્ય પૂર્ણ થશે. એક લાખ ચુંમાલીસ હજાર તેઓ છે, જે રાહ જુએ છે, પાછા ફરે છે અને મુદ્રાંકિત થાય છે.

સાક્ષીને બાંધી રાખો, અને મારા શિષ્યોમાં ધર્મશાસ્ત્રને મુદ્રિત કરો. અને હું યહોવાની રાહ જોઈશ, જે યાફૂબના ઘરાણેથી પોતાનું મુખ છુપાવે છે, અને હું તેની પ્રતીક્ષા કરીશ. જુઓ, હું અને જે સંતાનો યહોવાએ મને આપ્યા છે, તેઓ ઇઝરાયેલમાં સેનાઓના યહોવા તરફથી ચિહ્નો અને અદ્ભુત ઘટનાઓ માટે છીએ, જે સિયોન પર્વતમાં નિવાસ કરે છે. યશાયા 8:16-18.

અંતિમ દિવસોમાં ત્રીજા દેવદૂતના પ્રગતિશીલ પ્રકાશનો અંતિમ પરીક્ષણકાળ જ્યાં આરંભિક પરીક્ષણકાળ શરૂ થયો હતો ત્યાંથી જ શરૂ થયો. તે ત્યારે શરૂ થયો જ્યારે ઈસુએ પોતાનો હાથ સ્વર્ગ તરફ ઊંચો કરીને જાહેર કર્યું કે “હવે સમય રહેશે નહીં.” એ ઘોષણા 22 ઓક્ટોબર, 1844ના રોજ થઈ હતી, જ્યારે સાતમો તુરિયો, સાતના પવિત્ર ચક્રના સમાપન સમયે, જુબિલીની જાહેરાત કરતો હતો. સાત વર્ષનો ચક્ર, સાત વાર પુનરાવર્તિત કરવામાં આવ્યો, તે શાબ્દિક રીતે ઓગણપચાસ વર્ષ, અથવા બે હજાર પાંચસો વીસ દિવસ હતા.

1989 એક લાખ ચુંમાલીસ હજારના આંદોલનમાં “અંતના સમય” ને ચિહ્નિત કરે છે, અને 1989 એ 1863ના બળવાથી આરંભ પામેલા એકસો છવીસ વર્ષોના સમાપનને પણ ચિહ્નિત કરે છે. એક લાખ ચુંમાલીસ હજારનું આંદોલન “અંતના સમય” એ “સાત સમય” ના એક પ્રતીક સાથે શરૂ થયું, કારણ કે એકસો છવીસ, એક હજાર બે સો સાઠનો દસમો ભાગ છે, અને તે ફરી બે હજાર પાંચ સો વીસનો અડધો ભાગ છે.

ઈસુ હંમેશાં એક વસ્તુના અંતને બીજી વસ્તુના આરંભ સાથે પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, અને એક લાખ ચુંમાલીસ હજારની ચળવળનો આરંભ “સાત વખત”ના પ્રતીક દ્વારા ચિહ્નિત કરવામાં આવ્યો હતો, જેમ કે તે ચળવળના અંતે પણ છે. પ્રકાશન અધ્યાય અગિયારના “સાડા ત્રણ” દિવસોના સમાપન સમયે, જ્યારે ઈશ્વરનું રહસ્ય પૂર્ણ થાય છે, ત્યારે સાતમા દૂતના તુરાઈ વગાડવાના દિવસો આરંભ થયા. સાતમી તુરાઈ, જે

ત્રીજું અફસોસ પણ છે, તેણે 7 ઓક ટોબર, 2023ના રોજ પોતાનો બીજો ૨ વર ઉર ચાર્યો, અને હવે ઈશ્વરનું રહસ્ય પૂર્ણ થતું જાય છે, જેમ “તેણે પોતાના સેવકો ભવિષ્યવક્તાઓને જાહેર કર્યું છે.” ચળવળનો અંત “સાત વખત”ના પ્રતીક દ્વારા ચિહ્નિત થાય છે, જેમ કે એ જ ચળવળનો આરંભ પણ થયો હતો.

અંતના સમય, 1798માં, ઉત્તર રાજ્ય વિરુદ્ધ દેવના પ્રકોપના “સાત સમય” પૂર્ણ થયા, અને મિલરાઇટોના આંદોલનના અંતે, “સાત સમય” સાથે સંબંધિત સત્યોના અસ્વીકારએ 1863ના બળવાને ચિહ્નિત કર્યું. ઇસુ હંમેશા કોઈ વસ્તુના અંતને કોઈ વસ્તુના આરંભ દ્વારા દર્શાવે છે, અને પ્રથમ દેવદૂતનું આંદોલન (મિલરાઇટો) ત્રીજા દેવદૂતના આંદોલનનું (એક લાખ ચુંમાલીસ હજાર) ચિત્ર દોરી આપે છે. બંને આંદોલનો “સાત સમય”થી શરૂ થાય છે અને “સાત સમય” પર જ પૂર્ણ થાય છે. આ બાબતો મનગઢેત બનાવી શકાતી નથી.

આ અભ્યાસને આપણે આગામી લેખમાં આગળ ચાલુ રાખીશું.

“જેઓ જવાબદારીભર્યા સ્થાનોમાં છે તેઓએ વિશ્વના આત્મતૃપ્તિભર્યા, આડંબરયુક્ત સિદ્ધાંતોમાં પરિવર્તિત ન થવું જોઈએ, કારણ કે તેઓ તે સહન કરી શકતા નથી; અને જો કરી શકતા હોત, તો પણ ખ્રિસ્તસમાન સિદ્ધાંતો તેની મંજૂરી આપતા નહીં. બહુમુખી શિક્ષણ આપવામાં આવવાની જરૂર છે. ‘તે જ્ઞાન કોને શીખવશે? અને ઉપદેશ કોને સમજાવશે? તેમને કે જેઓ દૂધથી છોડાવવામાં આવ્યા છે, અને સ્તનથી દૂર કરવામાં આવ્યા છે. કારણ કે આજ્ઞા પર આજ્ઞા હોવી જોઈએ, આજ્ઞા પર આજ્ઞા; પંક્તિ પર પંક્તિ, પંક્તિ પર પંક્તિ; અહીં થોડું, અને ત્યાં થોડું.’ આ રીતે પ્રભુનું વચન ધીરજપૂર્વક બાળકો સમક્ષ રજૂ કરવાનું અને તેમની સામે સતત રાખવાનું છે, એવા માતા-પિતા દ્વારા, જેઓ દેવના વચન પર વિશ્વાસ કરે છે. ‘કારણ કે અટકતાં હોદ્દાથી અને બીજી ભાષાથી તે આ પ્રજાને સંબોધશે. જેમને તેણે કહ્યું, આ તે વિશ્રામ છે, જેથી તમે થાકેલાને વિશ્રામ આપી શકો; અને આ તે તાજગી છે: તોય તેઓ સાંભળવા ઇચ્છતા નહોતાં. પરંતુ પ્રભુનું વચન તેમને માટે આજ્ઞા પર આજ્ઞા, આજ્ઞા પર આજ્ઞા; પંક્તિ પર પંક્તિ, પંક્તિ પર પંક્તિ; અહીં થોડું, અને ત્યાં થોડું હતું; જેથી તેઓ જાય, અને પાછળ પડખે પડી જાય, અને ભંગાઈ જાય, અને ફસાઈ જાય, અને પકડાઈ જાય.’ શા માટે?—કારણ કે તેઓ તેમના સુધી આવેલા પ્રભુના વચન પર ધ્યાન આપતા નહોતાં.”

“આનો અર્થ એ છે કે જેઓએ શિક્ષણ પ્રાપ્ત કર્યું નથી, પરંતુ પોતાની જ બુદ્ધિને વ્હાલી રાખી છે, અને પોતાની જ કલ્પનાઓ અનુસાર પોતે કાર્ય કરવાનું પસંદ કર્યું છે. પ્રભુ તેઓને આ પરીક્ષા આપે છે કે તેઓ તો તેમની સલાહ અનુસરવા માટે પોતાનું સ્થાન ગ્રહણ કરે, અથવા ઇનકાર કરી પોતાની જ કલ્પનાઓ પ્રમાણે કરે, અને ત્યારબાદ પ્રભુ તેઓને તેના નિશ્ચિત પરિણામ પર છોડી દેશે. અમારા સર્વ માર્ગોમાં, ઈશ્વરની પ્રત્યેની અમારી સર્વ સેવા-ઉપાસનામાં, તેઓ અમને કહે છે, ‘મને તારું હૃદય આપ.’ પરમેશ્વર જે ઇચ્છે છે તે સમર્પિત, શીખવા યોગ્ય આત્મા છે. જે વાત પ્રાર્થનાને તેનું શ્રેષ્ઠત્વ આપે છે તે આ છે કે તે પ્રેમાળ, આજ્ઞાકારી હૃદયમાંથી ઉદ્ભવે છે.”

“દેવ પોતાના લોકોને કેટલીક બાબતોની માંગ કરે છે; જો તેઓ કહે, હું આ બાબત કરવા માટે મારું હૃદય અર્પણ નહીં કરું, તો પ્રભુ તેમને સ્વર્ગીય જ્ઞાન વિના તેમની માનેલી બુદ્ધિપૂર્ણ સમજ મુજબ ચાલવા દે છે, જ્યાં સુધી આ શાસ્ત્રવચન [યશયા 28:13] પૂર્ણ ન થાય. તમારે એવું કહેવું નથી, હું મારા નિર્ણય સાથે સુસંગત હોય ત્યાં સુધી પ્રભુના માર્ગદર્શનને અનુસરું, અને ત્યાર પછી તમારી પોતાની કલ્પનાઓને દૃઢપણે પકડી રાખીને, પ્રભુના સ્વરૂપ અનુસાર ઘડાવાને ઇનકાર કરું. આ પ્રશ્ન પૂછવામાં આવે, શું આ પ્રભુની ઇચ્છા છે? નહીં કે, શું આ —નું મત અથવા નિર્ણય છે?” ટેસ્ટિમોનીઝ ટુ મિનિસ્ટર્સ, 419.